

РЕШЕНИЕ

№ 3944

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 02.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2426** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на и.д. директора на дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) – С. област, срещу Решение № 188 от 11.01.2023 г., постановено по НАХД № 6259/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 96-ти състав, с което е отменено НП № 23-2200090 от 21.04.2022 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С. област, с което на „Бакалия 2014“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 300 лева на основание на чл. 416, ал. 2, във връзка с чл. 414, ал. 1, от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 120, ал. 3, във вр. с чл. 127, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на решението. Счита, че е издадено от компетентен орган и доводите на СРС в обратната насока са неправилни.

В съдебно заседание, чрез юрк. Н. поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на ответната

страна.

Ответникът – „Бакалия 2014“ ЕООД, чрез адв. М., оспорва жалбата. Претендира присъждането на разноски, за които представя списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че на 24.01.2022 г. бил сключен Трудов договор № 396/24.01.2022 г. между „Бакалия 2014“ ООД като работодател и св. Ю. Б. Г. като работник/служител, по силата на който последната следвало да изпълнява длъжността „продавач“ в обект на дружеството, находящ се в [населено място],[жк]срещу бл. 702. На същата дата на св. Ю. Б. Г. била представена и длъжностна характеристика на длъжността „продавач“, която разписала.

Независимо от сключения писмен договор и длъжностна характеристика, на св. Ю. Б. Г. било възложено устно изпълняването на длъжността „готвач“ в кухнята на обект в [населено място],[жк]срещу [жилищен адрес] стопанисван от „Бакалия 2014“ ООД.

В периода от 24.01.2022 г. до 23.02.2022 г. св. Ю. Б. Г. изпълнява длъжността „готвач“ в кухнята на горепосочения търговски обект, като нямало друго лице, което да изпълнява такава длъжност в този период.

На 23.02.2022 г. св. Ю. Б. Г. отново била в търговския обект, като извършвала дейност като „готвач“, варейки картофи. Св. Г. взела тенджерата с варените картофи и тръгнала с нея, за да я занесе до мивката и да я охлади със студена вода. В този момент последната се спънала в касети, паднала на рамото си и се заляла с врялата вода. В резултат на трудовата злополука, св. Г. изгорила лицето си и счупила рамото си. На място бил извикан екип на Ц.-С., който транспортирал пострадалата до УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ ЕАД.

Във връзка с подаден сигнал за настъпила трудова злополука, на 23.02.2022 г. св. Ц. И. К. и нейни колеги посетили процесния търговски обект — магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място],[жк], [улица]срещу бл. 702. На място било снето писмено сведение от Е. Я., служител на „Бакалия 2014“ ООД, която потвърдила, че св. Г. е работила в кухнята като готвач, като по-рано през деня е настъпила трудова

злополука със същата. На място бил представен график за работа в обекта за месец февруари 2022 г., от който е видно, че на 23.02.2022 г. единствено св. Ю. Б. Г. е изпълнявала длъжността „готвач“.

На 25.02.2022 г. бил издаден протокол за трудова злополука. Проверката приключила по документи в ДИТ-Софийска област на 02.03.2022 г., за което бил издаден Протокол за извършена проверка № ПР 2206744/02.03.2022 г. До приключване на проверката от „Бакалия 2014“ ООД не били предоставени каквито и да е документи относно възлагане на св. Ю. Г. изпълнение на друга длъжност в обекта, както и че е имало непреодолими причини, които да налагат осъществяването на друга длъжност, различна от описаната в трудовия договор и длъжностната ѝ характеристика.

За констатираното нарушение св. Ц. И. К. съставил АУАН № 23-2200090/02.03.2022 г. срещу „Бакалия 2014“ ООД за извършено административно нарушение по чл. 120, ал. 3, вр. чл. 127, ал. 1, т. 1 от ф Кодекса на труда.

Въз основа на съставения АУАН директорът на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ издал наказателно постановление № 23-2200090/21.04.2022 г., с което за описаното в АУАН административно нарушение на „Бакалия 2014“ ООД била наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева.

Въз основа на установената фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН и НП не са издадени от компетентни органи, което е основание за тяхната отмяна.

Решението е правилно.

АУАН № 23-22000905/02.03.2020 г. е съставен от глинспектор в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Наказателното постановление е издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Мястото на извършване на процесното нарушение е магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място],[жк], ул. Г. Г., срещу бл. 702.

Със Заповед № 3-0058 от 11.02.2014 г. на Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, издадена на основание чл.6, ал.5 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“, е възложено на директорите на дирекции „Инспекция по труда“ да издават наказателни постановления.

Видно от Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и Заповед № 3-0025/08.01.2019 г., издадени от Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ на основание чл.6, ал.2, т.14 УПИАГИТ, е разширена териториалната компетентност на служителите в дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, като е определена компетентност на същите на територията на [населено място], която включва и конкретно посочени райони на столицата, включително район „Л.“.

Съгласно чл.6, ал.2 т.14 от УП Изпълнителният директор може да определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда.

С оглед изложеното касационната инстанция намира, че СРС обосновано е приел, че

чл.6, ал.2, т.14 от правилника не предоставят правомощия на ръководителя на ведомството да променя пространствените граници, в които инспекторите по труда могат да действат редовно, т.е. териториалната им компетентност, а единствено да определя обхвата на тяхната материална компетентност. Териториалната компетентност на отделните териториални поделения на ИА „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 от УП. Нито в него, нито в КТ или ЗЗБУТ е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда. Не може инспектор от „Инспекция по труда Софийска област“ да придобие териториална компетентност, с която разполага инспектор от другата инспекция „Инспекция по труда“ със седалище С. и която констатира нарушения на територия на С.-град, а не на територията на Софийска област. В посочения смисъл е текстът на чл.16, ал.2 от правилника, видно от който дирекциите "Инспекция по труда" осъществяват дейността си на територията на съответната област. Следователно инспекторите от дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ могат да констатират нарушения само на територията на С. област, но не и на територията на С.-град.

Изложеното дотук налага извода, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение е правилно и следва да се остави в сила.

При този изход на спора на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 600 лева, представляващи разходи за адвокатски хонорар, които не са прекомерни, с оглед разпоредбата на чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 188 от 11.01.2023 г., постановено по НАХД № 6259/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 96-ти състав.

ОСЪЖДА дирекция „Инспекция по труда“– С. област да заплати на „Бакалия 2014“ ООД, ЕИК:[ЕИК] сумата от 600 (шестстотин) лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.